

ringspartierne, og det havde vi bare at sige ja til, ellers blev der ikke noget forlig.

Det har aldrig været vores ønske, det var et ultimativt krav fra regeringen, og det er ynkeligt, at man ikke her tør stå ved det, man direkte har forlangt, andre partier skulle sige ja til.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Kim Andersen.

Ja, det er hensigtsmæssigt, at man er oppe ved ordførerbordet, det er rigtigt.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg ved godt, at hr. Jan Petersen ikke er så glad for at forholde sig til virkeligheden, men vi bliver nødt til det. Det er jo ikke alting ude i virksomhederne, der er så rosenrødt.

For nylig skrev Max Bæhring fra CO-industri sammen med Dansk Industris direktør et indlæg i Børsen, hvor han påpegede virksomhedernes vanskelige konkurrencevilkår, og han påpegede, hvordan miljøafgifterne og CO₂-afgifterne virkelig kostede arbejdspladser ude i det virkelige liv.

Jeg var forleden dag til møde med nogle virksomheder inden for tekstilindustrien, og de har det utrolig svært på grund af miljøafgifter og energiafgifter. En virksomhed som Trevira Neckelmann i Silkeborg kommer ud af dette år med hundrede færre i beskæftigelse. Det er alvorligt for sådan en virksomhed og for sådan en by.

Nu kommer regeringen med nye CO₂-afgifter. Og man har i sin fantasi opfundet en helt ny afgift, en cementafgift, hvorom formanden for SiD i Aalborg siger, at den vil betyde færre arbejdspladser, og kalder den for urimelig. Er hr. Jan Petersen fuldstændig blottet for en erkendelse af de her vilkår, eller er det blot, fordi Socialdemokratiet og regeringen i virkeligheden slet ikke ønsker almindelige virksomheder i Danmark, procesvirksomheder og almindelige arbejdspladser?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Det var halvandet minut. Jeg må notere det, for jeg synes, at man må vise den respekt for de øvrige deltagere, at man prøver på at holde 1 minut. Går der så 10 sekunder over, er det helt i orden, men det er jo ikke det, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KRF):

Når hr. Jan Petersen hævder, at det går bedre end nogen sinde i Danmark, så vil jeg spørge: Kan de unge, når de kommer ud af skolen, mere end nogen sinde om deres folk og deres lands historie? Kan de unge, når de kommer ud af skolen, mere geografi i den internationale verden, vi har i dag, end før i tiden? Kan de unge mere om kristendom end nogen sinde før, eller er det, som præsterne beretter om fra konfirmationsforberedelsen, at der næsten ikke er nogen huller i de unges uvidenhed? Ved de unge mere end nogen sinde om dansk og international litteratur? Kan de unge sange og salmer i tekst og melodier? Eller var det egentlig bedre før? Kan vi mere vi ældre generationer?

Hr. Jan Petersen sagde i sit svar til mig for en hel time siden, at han godt kunne sige noget om påstanden om kulturelle analfabeter. Det vil jeg bede hr. Petersen om at gøre.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Til hr. Thor Pedersen: Ja, efter at have ligget i skjul i denne sag i hvert fald i et par år, så ramte vi jo i hvert fald et ømt punkt. Sagen var, at Venstre ikke havde finansieringsforslag med ved bordet. Det er rigtigt, der kom et forslag på bordet. Er det så det, der blev sagt ja til fra Venstres side?

Vi kan godt tage andre detaljer i det forhandlingsforløb, men efter at have ligget i skjul synes jeg, at det er rimeligt at udtrykke forløbet sådan her.

Hr. Kim Andersen er vred over en cementafgift og ja, der botaniseres alle vegne på finansieringssiden i det her finanslovsforslag. Der skal være finansiering, og det centrale i den cementafgift er, at den ikke forvrider konkurrenceevnen. Den gælder for al cement i Danmark. Der sker en række andre ændringer i den, og jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at den i hvert fald sagligt set kan forstås, når vi kommer ind og får egentlig lejlighed til at drøfte, hvad der er i den – også af dem, der har reageret på den i det nordjyske. Det betragter jeg ikke som håbløst.

Så til hr. Frank Dahlgaard, for nu er der lidt tid til det, jeg sagde, at jeg godt ville sige lidt om. Jeg har blandt mange andre fornøjelser også muligheden for at se, hvad danske børn undervises i i dag i historie, og jeg har også fornøjelse af at høre på, hvad de lærer, herunder hvad de synger, og hvilken undervisning de også får i